

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis -,
Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Disciplinaire maatregel. De Commissie is van oordeel, dat een berisping primair gaat over een verweten gedraging en in de tweede plaats een bijkomende werking van waarschuwing naar de toekomst heeft. Nu de Commissie blijkens het vorenstaande van oordeel, dat van in aanmerking te nemen schade geen sprake is en het bestuur verklaard heeft het gewaardeerd te hebben, dat appellant op zijn mail is teruggekomen, is een berisping, gelet op het disciplinaire karakter daarvan en het gevolg daarvan voor het persoonsdossier van de werknemer, een niet proportionele beslissing, waar een waarschuwing zonder disciplinair karakter naar het oordeel van de Commissie zou hebben volstaan. Beroep gegrond.

UITSPRAAK

CvB.PO 2015.008-U.2015.005

heeft de navolgende beslissing gegeven
in de zaak van

*, appellant,
gemachtigde Mr. G.C.Boellaard- Hovius

tegen

het bestuur van de Stichting * te *, verweerster,
gemachtigde Mr. J.J.H. Post, advocaat

I. De procedure

Namens appellant is bij beroepschrift d.d. 16 januari 2015, aangevuld bij schrijven d.d. 9 februari 2015, met bijlagen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 17 december 2014, waarbij door het bestuur jegens appellant de disciplinaire maatregel van berisping is genomen wegens volgens het bestuur plaats gevonden plichtsverzuim. Namens verweerster is een verweerschrift d.d. 25 februari 2015, met bijlagen ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van de Commissie d.d. 11 maart 2015. Appellant en zijn gemachtigde zijn verschenen. Namens het bestuur zijn verschenen G., voorzitter a.i. en L., secretaris, alsmede de gemachtigde. Partijen hebben pleitnotities voorgedragen.

De Commissie van Beroep was niet in staat ter zitting in voltallige samenstelling aanwezig te zijn, waardoor de geledingen van de besturenorganisaties en van de personeelsorganisaties niet gelijkkelijk vertegenwoordigd waren, zodat één lid van de zijde van de personeelsorganisaties, conform het Huishoudelijk Reglement, dat hierin voorziet, zich van

deelneming aan de stemming over de uitspraak heeft onthouden, zoals hieronder in het dictum van de uitspraak nader aangegeven.

II De feiten

Appellant is bij verweerster in dienst als bovenschools manager c.q. algemeen directeur. In verband met de op 1 augustus 2011 van kracht geworden 'Wet Goed onderwijs, goed bestuur' is verweerster inspanningen gaan verrichten om tot een aan de wet aangepast besturingsmodel te komen. Hiertoe zijn in de loop der tijd meerdere plannen onderwerp van overweging geweest. Appellant had tegen deze plannen c.q. onderdelen daarvan verscheidene bedenkingen en zo ook tegen de beslissing, waartoe het bestuur ten slotte op 27 oktober 2014 inzake de vaststelling van het door het bestuur verkozen bestuursmodel heeftbesloten.

Appellant heeft zijn bedenkingen met name frequent geuit tijdens de voorbereidingsperiode voorafgaande aan de vaststelling van bedoeld bestuursmodel, zulks ten slotte ook in aan het bestuur gerichte mailberichten d.d. 19 september 2014 en d.d. 15 oktober 2014 (welke mailberichten door het bestuur in de beslissing tot berisping zijn vermeld).

Na de genomen bestuursbeslissing tot vaststelling van het bestuursmodel, welke beslissing door het bestuur is medegedeeld aan de GMR en aan appellant door middel van een memo d.d. 4 en 6 november 2014 en aan het personeel via een nieuwsbrief van november 2014 , heeft appellant daarop kritiek geuit, zulks door de verzending via een mailbericht op 14 november 2014 . Dit bericht heeft hij doen uitgaan naar het bestuur, en in kopie tevens naar de voorzitter van de GMR, medewerkers van de financiële administratie, de controller en de schooldirecteuren. Na de verzending van dit bericht , hetgeen in de loop van de morgen op genoemde dag heeft plaats gevonden, is appellant hierop teruggekomen. Hij heeft op dezelfde dag, te weten drie uur later , aan het bestuur en aan de andere even vermelde geadresseerden een mailbericht gezonden. Daarin stelt hij , dat hij zijn betreffende reactie niet tevens naar de andere geadresseerden had behoren te zenden, maar alleen aan de secretaris van het bestuur. In dit mailbericht heeft hij naast deze mededeling zijn excuses voor deze verzending aangeboden.

Appellant heeft nadien bij mail d.d. 15 november 2014 nog aan het bestuur de mededeling gedaan, zulks naar aanleiding van een eerder daartoe strekkend verzoek van het bestuur, erop neerkomend, dat hij het niet geschikt vindt om deel te nemen aan de selectiecommissie voor het aantrekken van de bestuurder ingevolge het nieuwe bestuursmodel en daarom afziet van deelneming.

III. De bestreden beslissing tot berisping

Verweerster heeft op 17 december 2014 besloten tot berisping van appellant, zulks na het eerdere voornemen van het bestuur tot berisping d.d. 21 november 2014 en de daartegen gerichte zienswijze van appellant d.d. 10 december 2014.

Het bestuur heeft bij deze beslissing overwogen, dat de kern van het ontstane probleem voor het bestuur werd gevormd door het feit, dat betrokkene bij voortduring het handelen en de genomen besluitvorming binnen het bestuur als bevoegd gezag op ingrijpende wijze ter discussie stelt op basis van de mails, die betrokkene uiteindelijk niet alleen aan het bestuur, maar ook aan diverse geadresseerden buiten het bestuur heeft verzonden.

Betrokkene mag uiteraard een eigen mening hebben, maar het is onacceptabel dat betrokkene naar buiten toe besluitvorming van het bestuur ingrijpend en eenzijdig ter discussie stelt, die tot onrust kan leiden onder personeel, ouders of andere betrokkenen. Het

feit, dat betrokkene kort daarna min of meer terugkomt op zijn standpunt naar geadresseerden buiten het bestuur, laat onverlet, dat de informatie ten onrechte actief door betrokkene is gedeeld. De onrust binnen en schade ten aanzien van de organisatie, die daardoor reeds is ontstaan, was niet meer eenvoudig terug te draaien en is niet weggenomen door de mail van betrokkene. Daarom heeft het bestuur dat feitelijk rechtgezet en zijn verantwoordelijkheid moeten nemen.

Mails van betrokkene actief naar personen buiten het bestuur die schade en onrust veroorzaken, komen daarmee niet overeen en staan daar haaks op. Dat vormde in de ogen van het bestuur plichtsverzuim. Het bestuur heeft duidelijk willen maken, dat het bestuur dit niet zal accepteren.

Aangezien berisping de lichtste disciplinaire maatregel is, die de CAO PO kent, acht het bestuur deze maatregel proportioneel. Het bestuur heeft voor de lichtste disciplinaire maatregel gekozen omdat betrokkene zelf is teruggekomen op zijn verkeerde handelwijze. Het bestuur kan dit handelen, zoals betrokkene kennelijk wil, niet afdoen als onbetekenend en het bestuur wil absoluut duidelijk maken, dat het bestuur dit gedrag of ander vergelijkbaar niet loyaal gedrag in de toekomst niet opnieuw zal accepteren.

Iedere algemeen directeur, zeker met een ervaring die betrokkene heeft, weet dat hij het echt niet kan maken om bestuursbesluiten publiekelijk naar de organisatie en derden zo af te vallen, als op 14 november 2014 helaas door betrokkene is gedaan. Het bestuur heeft als gevolg hiervan snel moeten handelen en duidelijkheid moeten scheppen, aangezien het ernstig in verlegenheid is gebracht door de mails van betrokkene van 14 november 2014 en de als gevolg daarvan ontstane verwarring.

Het bestuur heeft unaniem besloten de zienswijze van betrokkene ongegrond te verklaren en de disciplinaire maatregel van berisping definitief op te leggen.

Het bestuur wil hiermee een streep zetten onder dit issue en hoopt hier in de toekomst niet meer op terug te hoeven komen. Het bestuur spreekt de hoop en verwachting uit dat betrokkenen in goede verhouding binnen het nieuwe bestuursmodel mogen samenwerken, uiteraard met respect voor ieders eigen verantwoordelijkheden.

III. De standpunten van partijen

Appellant is samengevat van oordeel, dat in de besluitvorming van het bestuur niet is voldaan aan de relevante voorwaarden van overleg en communicatie, zowel op het formele vlak (DGO en personeelsgeleding van de GMR) als inhoudelijk vanuit de verplichtingen die verband houden met goed werkgeverschap waarbij mag worden verwacht, dat de werkgever de werknemer informeert over diens functie-inhoud als het voornemen bestaat om de functie op te heffen, vervolgens besloten wordt om de functie niet op te heffen doch ongeveer het gehele takenpakket over te dragen aan een nieuw te benoemen voorzitter van het college van bestuur zonder duidelijkheid te verstrekken over het takenpakket van de algemeen directeur na benoeming van de nieuwe functionaris. Ondanks herhaalde vragen is de algemeen directeur niet geïnformeerd , terwijl hem wel de opdracht is gegeven om een Nieuwsbrief te verspreiden waarvan hij de inhoud niet kende en waarvan hij na lezing heeft geconstateerd, dat deze op relevante onderdelen onjuist is. Door middel van zijn mail van 14 november 2014 heeft de algemeen directeur aan de toezichthouders, de directeuren en de voorzitter van de GMR zijn ongerustheid kenbaar gemaakt met betrekking tot de inhoud van de Nieuwsbrief. Dezelfde dag, 's middags is door hem aan alle geadresseerden gemaïld, dat hij niet op de juiste wijze heeft gecommuniceerd en hij heeft daarbij tevens zijn excuses aangeboden. Naar de opvatting van appellant is geen sprake van plichtsverzuim nu hij zijn mail op eigen

initiatief op dezelfde dag heeft ingetrokken. Hij heeft verder niets van onrust in de organisatie gemerkt en is evenmin benaderd door de directeuren en de voorzitter van de GMR. De mail heeft er derhalve niet toe geleid, dat de belangen van de D. zijn geschaad. Verweerster levert daarvoor evenmin bewijs ofschoon in het besluit tot berisping wel gesteld is, dat dit het geval zou zijn.

Appellant heeft ten slotte gemeend niet aan de betreffende selectiecommissie te moeten gaan deelnemen omdat zijn eigen functie c.q. de verandering daarvan bij het aanstellen van een nieuwe functionaris daarin een rol zou spelen.

Verweerster voert aan, dat appellant van aanvang af niet mee wilde gaan in de door het bestuur gewenste besturingstructuur. De kern van het geschil is het feit, dat appellant op 14 november 2014, 10.59 uur een mail stuurt, niet alleen aan het bestuur, maar ook aan alle schooldirecteuren, adviseurs en derden. Deze mail staat volkomen haaks op het genomen bestuursbesluit van 27 oktober 2014, het positief advies van de GMR en het door het bestuur van appellant gevraagde commitment van 4 en 6 november 2014.

Het bestuur wordt namelijk achtereenvolgens verweten aan onjuiste voorlichting te doen, non-argumenten te bezigen, verkeerde investeringen te doen, de GMR verkeerd voor te lichten, terwijl de mededeling dat appellant algemeen directeur blijft voorbarig zou zijn en de communicatie gebrekkig zou zijn. Dat is welbewust gebeurd, want anders komen de namen van derden buiten het bestuur niet zomaar in de cc van de mail terecht. Het bestuur kon uit deze mail geen andere gevolgtrekking maken dan dat appellant publiekelijk het genomen besluit torpedeert en (door vermelding van geadresseerden buiten het bestuur in zijn mail) medestanders zoekt om zijn mening kracht bij te zetten. Door niet meer alleen intern richting het bestuur , maar ook extern zijn kritiek de vrije loop te laten, geeft appellant na een genomen bestuursbesluit blijk geen oog te hebben voor hiërarchische verhoudingen, terwijl van hem verwacht mocht worden, dat hij de leiding van het bestuur als zijn werkgever accepteert en zich aan vigerende besluiten conformeert, ook als hij het er niet mee eens is. Appellant heeft verder ten onrechte geweigerd deel te nemen aan de selectiecommissie voor het aantrekken van de nieuwe bestuurder. Appellant voert ten onrechte aan, dat hij toch excuses heeft gemaakt en dat de onrust door zijn tweede mail is weggenomen, want in de tweede mail staat nog steeds vermeld, dat wat appellant in de eerste mail heeft geschreven nog steeds zijn mening is. Verder is appellant niet zelf op het idee gekomen om zijn commitment uit te spreken naar aanleiding van zijn handelwijze, dat moest hem door het bestuur gevraagd worden. Het bestuur heeft appellant terecht de berisping gegeven. Een berisping is, aldus het bestuur, een waarschuwing, dat het verwijtbaar gedrag zich niet meer mag herhalen.

IV. Beoordeling

De Commissie maakt uit de stukken en de door elk van beide partijen gegeven toelichting ter zitting op, dat het voorliggende geschil zijn oorsprong heeft in een niet in alle opzichten duidelijk besluitvormingsproces, dat heeft plaats gevonden om tot een nieuw besturingsmodel te komen, waarbij opvalt, dat sprake is geweest van meerdere plannen in een tijdsbestek van enkele jaren, waarna het bestuur uiteindelijk tot vaststelling van een besturingsmodel heeft beslist.

De Commissie van Beroep treedt niet in de beoordeling van dit besluitvormingsproces, maar kan in dit verband wel plaatsen, dat appellant als professional, zijnde immers reeds gedurende meerdere jaren bovenschools manager, de diverse plannen, welke onderwerp van overweging zijn geweest, heeft gezien vanuit zijn ervaring in leiding geven aan de school

en deze vanuit deze professie, indien hij daartoe aanleiding zag, van kritisch commentaar heeft voorzien.

Dat kan overigens niet wettigen, dat appellant in het voorliggend geval ertoe is overgegaan om bovenvermelde aan het bestuur gerichte mail ook in kopie naar andere geadresseerden te zenden, hetgeen onjuist gedrag is.

Ten gunste van appellant kan in deze wel gerekend worden, dat hij reeds binnen enkele uren de onjuistheid tegenover het bestuur en de geadresseerden heeft erkend en zijn excuses heeft aangeboden.

Het bestuur heeft evenwel benadrukt, dat door het handelen van appellant schade aan de school is toegebracht en dat zich hier berichtgeving door appellant aan derden voordoet, welke niet weer terug te halen is.

De Commissie is echter van oordeel, dat, gelet op de functies van de geadresseerden, bij de door het bestuur als derden betitelde personen, in wezen geen sprake is van derden in de zin van volledige buitenstaanders, nu alle geadresseerden op enigerlei wijze binnen het schoolverband functioneerden. Dit maakt de gedraging van appellant op zichzelf niet goed, maar de verspreiding van de mail heeft aldus niet een publiek effect gehad, waardoor schade in de zin van ongunstige publiciteit naar buiten en daarmee mogelijk gepaard gaande verwarring en verlegenheid van het bestuur zich naar het oordeel van de Commissie niet heeft voorgedaan. De Commissie is voorts van oordeel, dat de verder door het bestuur nog gestelde schade als gevolg van het handelen van appellant niet nader is geconcretiseerd, waardoor zulks zich aan de mogelijkheid van beoordeling door de Commissie onttrekt.

Wat de opgelegde berisping betreft constateert de Commissie, dat appellant is teruggekomen van zijn mail van 14 november 2014 en zijn excuses heeft aangeboden aan het bestuur en aan de genoemde geadresseerden. Het bestuur heeft in de beslissing tot berisping vermeld, dat het bestuur het feit, dat appellant terugkomt op zijn mail waardeert. Ter zitting is namens het bestuur evenwel gesteld, dat de berisping een waarschuwing is, dat het verwijtbaar gedrag zich niet meer mag herhalen.

De Commissie is echter van oordeel, dat een berisping primair gaat over een verweten gedraging en in de tweede plaats een bijkomende werking van waarschuwing naar de toekomst heeft. Nu de Commissie blijkens het vorenstaande van oordeel, dat van in aanmerking te nemen schade geen sprake is en het bestuur verklaard heeft het gewaardeerd te hebben, dat appellant op zijn mail is teruggekomen, is een berisping, gelet op het disciplinaire karakter daarvan en het gevolg daarvan voor het persoonsdossier van de werknemer, een niet proportionele beslissing, waar een waarschuwing zonder disciplinair karakter naar het oordeel van de Commissie zou hebben volstaan.

De Commissie is tenslotte van oordeel, dat appellant reden had om niet deel te gaan uitmaken van vermelde selectiecommissie, nu het aantrekken van de nieuwe functionaris gevolgen had c.q. zou kunnen hebben voor de inhoud van zijn functie, zodat deelneming niet van hem gevergd mocht worden.

Het beroep van appellant tegen de hem opgelegde berisping moet derhalve gegrond worden verklaard.

V. Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep van appellant tegen de beslissing tot berisping gegrond.

Deze beslissing is gegeven door Mr. C. de Groot, voorzitter, Mrs. J. Donner en A. Postma, leden, terwijl het lid Mr. T. Vis zich van deelneming aan de stemming over deze beslissing heeft

onthouden (zoals hierboven gemotiveerd), in bijzijn van Mr. R. Steivoort- de Groot. De beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier en aan partijen verzonden op 23 maart 2015.

(w. g. C. de Groot)
Voor afschrift, De griffier

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long tail stroke, likely representing the name C. de Groot.

(w.g. R. Steivoort-de Groot)

(i.o. Mr. H. Vos- van der Velden)